

GRY POZYCYJNE TYPU WAITER-CLIENT

SYLWIA ANTONIUK

Niech G będzie grafem na n wierzchołkach a $\mathcal{G}$ pewną własnością grafów. Rozpatrujemy następującą grę rozgrywaną na G . Dwóch graczy wykonuje na przemian ruchy. Pierwszy z nich - Waiter - prezentuje $q + 1$ krawędzi grafu G , drugi gracz - Client - wybiera jedną z nich, a pozostałe są usuwane z G . Gra toczy się do momentu wyczerpania wszystkich krawędzi. Niech H oznacza graf powstały z krawędzi wybranych przez drugiego gracza. Celem pierwszego gracza jest wymuszenie na drugim graczu aby jego graf H posiadał własność $\mathcal{G}$. Jeśli mu się uda wygrywa grę, w przeciwnym wypadku wygrana leży po stronie drugiego gracza.

Skupimy się na grach rozgrywanych na rodzinie grafów, które składają się z $q + 1$ rozłącznych krawędziowo kopii drzew rozpinających grafu pełnego K_n , natomiast interesującą nas własnością $\mathcal{G}$ jest spójność. Pytamy czy w tej sytuacji któryś z graczy posiada strategię wygrywającą. Okazuje się, że w dwóch skrajnych przypadkach $q = 1$ oraz $q = n/2$ pierwszy z graczy rzeczywiście ma strategię wygrywającą, natomiast dla $2 \leq q < n/2 - 1$ istnieje rodzina przykładów gdzie pierwszy gracz przegrywa. Przypadek $q = n/2 - 1$ pozostaje otwarty.

Praca wspólna z Codrutem Grosu i Lotharem Narinsem.